

Важкі часи. Іде війна.
Та вороття назад нема.
Пройшов чимало лих і бід,
Наш український славний рід.

І знов нас ставлять на коліна,
Але моя стражденна Україна,
Як фенікс з попелу повстане,
Боротись все ж не перестане.

Втомилась вже вона від болю,
Їй дав Господь нелегку долю.
А ще їй дав такий народ,
Який не знає перешкод!

Народ незламний, сильний, вільний,
Могутній, непоборний, пильний,
Що світ довкола об'єднав,
Для всіх непереможним став.

Народ, що зветься – українці!
Це син-герой, це донька-захисниця!
Вони нащадки козацького роду,
Боронять нашу гідність і свободу.

Народ, що дихає на повні груди,
Хоч ворог суне звідусюди.
Крізь темряву, крізь смерть і страх,
Стоїть упевнено він на ногах.

Йому молитва щира помагає,
Яку дружина, мати, донька промовляє.
З війни чекають чоловіка, батька сина,
І вірять, що прийде та днина!...

Коли настане час. Пройде війна.
І вороття назад нема.
Народ, що свято вірить в Бога,
Почує довгождане: «Перемога!»

«Довгождана Перемога»
Корольков Євгеній
9 років
Сновидовицький ліцей
Королькова Юлія Іванівна
0987676437